

SILESIA à cognomine sibi amne nomen accepisse tradit Conradus Celtes libro Amorum 2. Eleg. 5.

Hic Odera (à priscis qui nomina Sueuus habebat)

Nascitur, & Cod. an. præcipitur aquis.

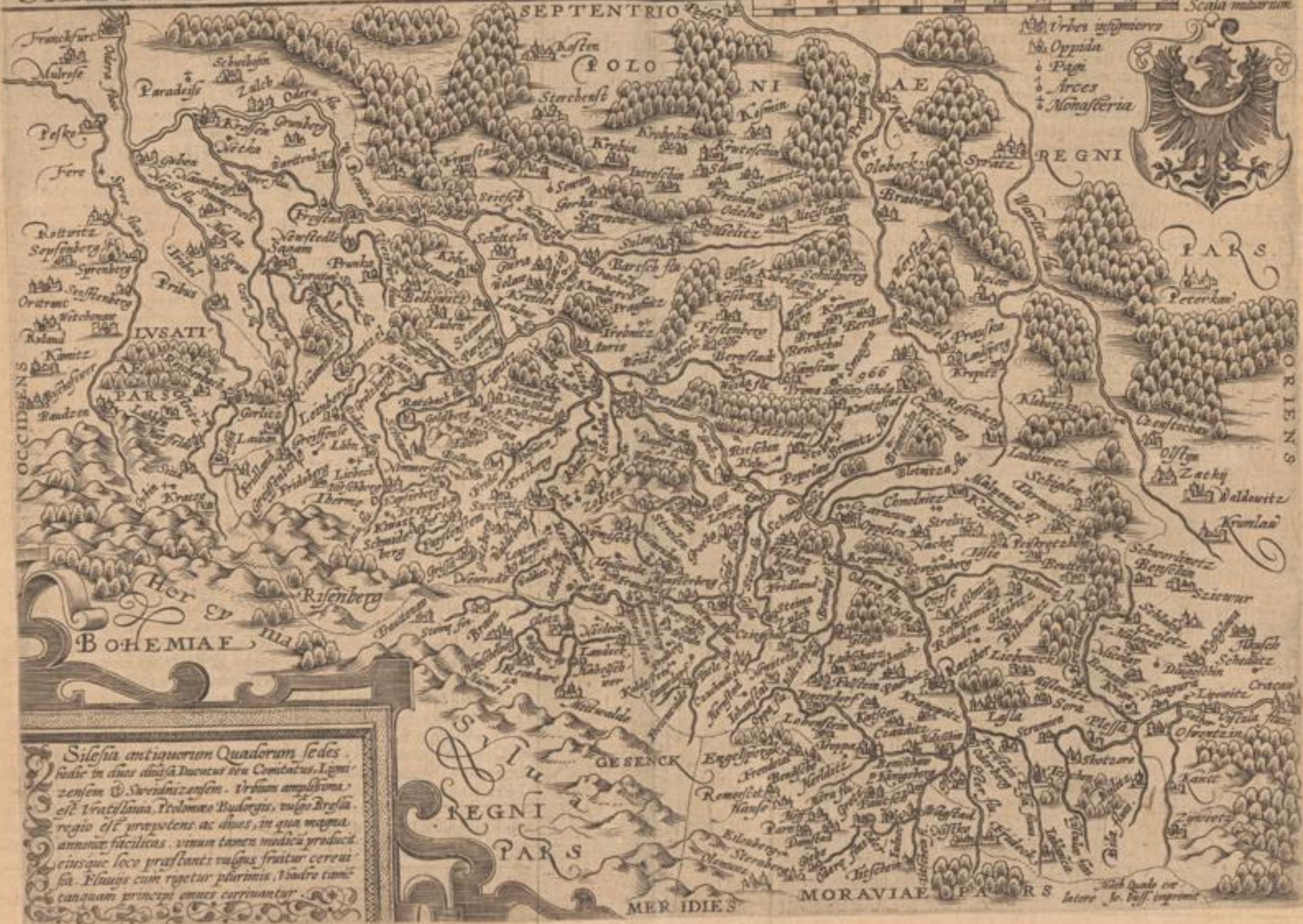
Sueuus qui Slesum socium sibi conuocat amnem,

A quo nunc nomen Slesia terra gerit.

Malunt alij ab eiusdem nominis Rege deducere, Athamerus Silesus de Elysijs Sueuorum populis existimat nuncupatos eosque Selignos quoque appellatos tradit, quos cum eo loco habitasse colligere liceat, in Silesiorum eos nomen transiisse verisimile est, facta literarum metathesi ac S præfixa. ij Lygiorum, Sueuorum gentes fuere, quod Tacitus ostendit: numerosa gens, suis distincta nominibus, Arij, Helueconæ, Manimi, Elysijs, Naharuali, hæ omnes Sueuorum gentes post Hermuduros, Marcomannos, Quados & Bohemiam, versus Eurum ad Danubium siti, in ipsa Silesiæ regione amplissima, Pannoniæ finitimi federunt. Teschnensem autem ditionem iuxta Carpathum montem ad Vistulæ flu. caput, Morauiaque contermina Luti Burijs; habitarunt; quo loco Parmecampos Ptolomæus statuit. Margni Sueuorum quoque populi indubiè hunc Silesitarum tractum tenuere propè Nissam urbem, ubi à Ptolomæo Maruinges Curionesque locantur. Quados præterea etiam Silesiæ Morauiaque loca habitasse conijciunt nonnulli, quorum sedes Ptolom. lib. 2. cap. 11. ad Hercyniam Syluam fuisse positas refert, inquiens: sub Hercynio nemore Quadi, supra quos ferri minæra & Luna Sylua: quos tamen Marcomannis Boemisque Occidentiores facit, cum Marauani ac Silesitæ ijsdem Orientiores sint. vnde circa Voitlandos potius sedes horum antiquas querendas esse verisimilius erit. De Silesitis tamen hæc sunt quæ Beatus Rhenanus refert. Indubium est (inquit) hanc gentem aliunde ex remotiore Aquilonaris Germaniæ parte emeruisse, & Quadorum interiora partim loca tenere. Porrò & Io. Cratonis sententiam de patria sua hoc loco recensere nec ingratum erit. De Silesiorum (inquit) appellatione non esse tantopere inquirendum, nec ab Elysijs vsq; eam deducendâ, facile existimare possunt ij qui regionem istam quam nunc tenent, Quados incoluisse ex veterum scriptis perspectum habent. Idem autem Saxonibus & antiquis Germanis Quad, quod Polonica seu Sclauonica lingua Silesium dicimus, significat fuit. n. gens quæ ex varijs locis in ista confluit, belli magis quàm pacis studiosa, plura destruens quàm exedificans, & dominorum impatiens. Primus quidem Rex quem dominum habuit, Boleslaus Polonus fuit. is natus est anno à Christo nato 967. & c. hucusque Crato. Certè Quados adhuc Danubij ripæ prætexi, contra Vindebonam, quam truncato vocabulo Viennam appellamus à vero, non abhorret, tamen nomen oboluerit. Silesitæ olim proprijs suis ducibus paruere; iam verò Bohemiæ regno magna ex parte subsunt. Sermo gentis Germanicus est, quâuis ultra Viadrum flu. Polonicus præualeat. In duos regio comitatus seu ducatus diuiditur: Lignitzensem alterum, præpotentem ac diuitem; Schvveidniczensem alterum, qui Coronæ subest Bohemicæ. Urbium amplissima est VVratislavia ad Oderæ & Olauæ fluuiorum confluentem sita, à VVratislao Bohemo, teste Crantzio in Vandalia sua, condita & ab eodem sic dicta. vnde & in illius honorem vrbs in suis insignibus literam VV gerit, quemadmodum hoc Imper. Carolus V. in suis priuilegijs vrbi datis confirmat. Ptolomæus in his oris Budorgin sitam fuisse exi-

flimat

SILESIAE DVCATVS ACCVRATISSIME DESCRIPTVS a Mart. Heilwig Neiffente.

Silesia antiquiorum Quadorum sedes
 fuit in duas diuisa Ducatus seu Comitatus. Ligu-
 zensem & Sieradzensem. Urbum amplissima
 est Vratislavia, Teclonia Budogis, vulgo Dregia.
 regio est praevalens ac diues, in qua magna
 annone facultas. vinum tamen modica producta
 eiusque loco praestant vulgus fructus cereui
 sa. Flumis cum rigetur plurimis. Viadru cum
 tanquam principi omnes curruntur.

stimat, ideoque opinantur aliqui ex ruinis illius creuisse VVratislauiam. parua autem huius vrbs initia fuisse anno Christi 965. ex eo euidens est, quod in Australi ripa Oderę tantum tres vel quatuor domus turrıtę, quarum vestigia adhuc supersunt, in quibus haud dubiè Duces Quadorum habitarunt, extiterint. hodie totius regionis est metropolis & Episcopalis, priuatis publicisque ædificijs magnifice ornata; vt typus demõstrat quem aliquando tabulę æneę incidi Franc. Hogenbergio, ad exemplar quod Iacobus Monaius genere ac virtute nobilis, patritius VVratislauiensis, sumptibus suis effigiari & quarto vrbium Theatro inferi curauit. Hanc sequuntur Nissa episcopalis sedes; Glogouia maior, Signitium, Oppelia Sueidnitü & Suibissa à Sueuis forsitan cognominata, ac complures alię. Aer quamuis paulò frigidior, vt cunque tamen mitis clemensque. Regio ipsa ab initio vastę Herciniez Syluę portio fuit; vt tota plana introrsus, ita & montibus collibusque vallata ac circumdata extrorsus, & nemorosa fuit. vinum producit modicum, quamuis austerü, in Crosnensi agro. vulgus cereuisiam potat. Annonę hic magna felicitas ager enim quod crebris torrentibus ac riuulis è Bohemicis montibus profluentibus irrigetur, fertilis admodum est. Thermas habet propè Hirschbergum ad Zackam fluuium. Minæris quoque non destituitur. Fluminibus cum rigetur plurimis, tamen Viadro tanquam principi omnes corriuantur, eiusque fontes in Morauię conterminis visuntur.

